Nego recite: 'Čuli smo i pokoravamo se. Oprosti nam, Gospodaru naš, i Tebi se vraćamo.''

Od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Kada je Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, objavljen ajet: 'Allahu pripada sve što je na nebesima i što je na Zemlji. Bilo da pokažete ono što je u vama ili to sakrijete, Allah će vas za to obračunati; pa će oprostiti kome hoće, a kazniti koga hoće, i Allah je nad svime moćan.' (El-Bekare, 284), to je teško palo ashabima, pa su došli kod njega, kleknuli na koljena i rekli: 'Allahov Poslaniče, zaduženi smo djelima koja možemo podnijeti: namaz, post, džihad i sadaka; a sada ti je objavljen ovaj ajet, a mi to ne možemo podnijeti!' Pa im je Allahov Poslanik uzvratio: 'Zar želite da kažete kao što su rekli sljedbenici Knjige prije vas: 'Čuli smo i ne pokoravamo se'? Nego recite: 'Čuli smo i pokoravamo se. Oprosti nam, Gospodaru naš, i Tebi se vraćamo.'' Pa su ashabi rekli: 'Čuli smo i pokoravamo se. Oprosti nam, Gospodaru naš, i Tebi se vraćamo.' Kada su to ipak prihvatili i kada su to prevalili preko jezika, Allah je nakon toga objavio: 'Vjerovjesnik vjeruje u ono što mu je objavljeno od Gospodara njegova, i vjernici; svi vjeruju u Allaha, Njegove meleke, Njegove knjige i Njegove poslanike. 'Ne pravimo razliku među Njegovim poslanicima', i govore: 'Čuli smo i pokoravamo se. Oprosti nam, Gospodaru naš, i Tebi se vraćamo.'' (El-Bekare, 285) Zatim je Allah, Uzvišeni, objavio: 'Allah nikoga ne opterećuje preko njegovih mogućnosti. Njemu pripada ono što je stekao, a protiv njega je ono što je zaradio. Gospodaru naš, ne kazni nas ako zaboravimo ili pogriješimo' – pa je rekao: 'Da.' 'Gospodaru naš, ne stavljaj na nas teret kao što si ga stavio na one prije nas' – rekao je: 'Da.' 'Gospodaru naš, ne opterećuj nas onim što ne možemo podnijeti' – rekao je: 'Da.' 'I oprosti nam, i smiluj nam se; Ti si naš zaštitnik, pa nam pomozi protiv nevjerničkog naroda' – rekao je: 'Da.'"

[صحيح] [رواه مسلم]

Kada je Uzvišeni Allah objavio Svome vjerovjesniku Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, riječi: "Allahu pripada sve što je na nebesima i na Zemlji" – tj. Allah je sve to stvorio, svim vlada i upravlja – "a bilo da pokažete ono što je u vama i učinite ga javnim, ili ga sakrijete pa ga držite u svojim prsima i srcima, Allah će vas za to pozvati na obračun na Sudnjem danu." "On oprašta kome hoće" – iz Svoje dobrote i milosti – "a kažnjava koga hoće" – u skladu sa pravdom – "i Allah je nad svime moćan; ništa Mu ne može umaći niti Mu je išta nemoguće." Kada su ashabi to čuli, teško im je palo, jer je na osnovu toga izgledalo da će čovjek biti pozvan na odgovornost čak i za ono na šta pomisli. Zatim su došli kod Allahovog Poslanika pa su kleknuli na koljena i rekli: "Allahov Poslaniče, do sada smo bili zaduženi tjelesnim djelima koja možemo izvršavati, poput namaza, posta, džihada i sadake; ali sada ti je objavljen ovaj ajet, a mi ga ne možemo primijeniti u praksi." Pa im je Allahov Poslanik kazao: "Zar želite da kažete kao što su Jevreji i kršćani kazali: 'Čuli smo i ne pokoravamo se'? Naprotiv, recite: 'Čuli smo i pokoravamo se. Oprosti nam, Gospodaru naš, i Tebi se vraćamo.'" Ashabi su se

odazvali naredbi Allaha i Njegovog Poslanika, pa su rekli: "Čuli smo i pokoravamo se. Oprosti nam, Gospodaru naš, i Tebi se vraćamo." Kada su muslimani to izgovorili svojim jezicima i njihova srca se tome pokorila, Allah je, kao potvrdu i pohvalu Svome vjerovjesniku i njegovom ummetu, objavio: "Vjerovjesnik vjeruje u ono što mu se objavljuje od Gospodara njegova, i vjernici..." – pa su se njihovi jezici i srca u potpunosti pokorili Allahovoj naredbi. "Svako od njih vjeruje u Allaha, meleke Njegove, knjige Njegove i poslanike Njegove: 'Mi ne izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih.'" Naprotiv, mi vjerujemo u sve njih i govorimo: "Čuli smo Tvoj govor i pokoravamo se Tvojoj naredbi, molimo Te za oprost, Gospodaru naš, i Tebi je povratak na Dan obračuna." Kada su to učinili i izgovorili ono što im je naređeno, pokazujući poslušnost i pokornost Allahovim naredbama, On je olakšao ovom ummetu i derogirao taj ajet riječima: "Allah nikoga ne opterećuje preko njegovih mogućnosti." Stoga, čovjek ima nagradu za dobro koje učini, a snosi posljedice za zlo koje počini; i niko neće biti kažnjen za tuđi grijeh, niti za misli koje mu samo prolaze kroz glavu. "Gospodaru naš, ne pozovi nas na odgovornost" – niti nas kazni – "ako zaboravimo" – pa se ne sjetimo – "ili pogriješimo" – pa nenamjerno promašimo ono što je ispravno." Allah im je to uslišao i rekao: "Da, učinio sam." "Gospodaru naš, ne stavljaj na nas teret" – teškoću i breme – "kao što si ga stavio na one prije nas" – sinove Israilove i druge. Allah im je i to uslišao, te rekao: "Da, učinio sam." "Gospodaru naš, ne opterećuj nas onim što ne možemo podnijeti" – od obaveza, iskušenja i onoga što nadilazi naše mogućnosti; pa je Allah rekao: "Da, učinio sam." – "I oprosti nam" – naše grijehe i izbriši ih – "prekrij ih" – i pređi preko njih – "i smiluj nam se! Ti si naš Zaštitnik i Gospodar, zato nam pomozi" – uspostavom dokaza i pobjedom – "protiv naroda nevjerničkog" – u borbi protiv njih. Allah i na to veli: "Da, učinio sam."

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/65285